

197. Naar Klokken lyder over Mark og Vove.

Allegro non troppo.

J. P. E. Hartmann.

1. Naar Klok-ken ly - der o - ver Mark og Vo - - ve, og

Ek - ko sva - rer fra de dun - kle Sko - - ve, mens mildt i Luf - - -

- - ten To - ner - ne hen - dø, hur - ral da hen - ter jeg min elsk - te Mø, da

hen - ter jeg min elsk - te Mø, hur - ral da hen - ter jeg min elsk - te Mø.

2. Af Glæde jeg mig selv vist næppe kender,
 naar Præsten fromt forener vore Hænder;
 den ene kalder da den anden sin,
 hurral
 ja, du er min, og jeg er din.

3. O, allerskønneste blandt mine Dage,
 hvert Skykke Brød som Sukker mig skal smage,
 min Hytte tykkes mig et Kongeslot,
 hurral —
 hvor du er Dronning, jeg er Drot!

F. C. Hillerup.